

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 19. siječnja 2011.

[\[Video\]](#)

Četiri neprolazna stožera života kršćanske zajednice

Draga braćo i sestre!

Slavimo Molitvenu osminu za jedinstvo kršćana, u kojoj su svi oni koji vjeruju u Krista pozvani ujediniti se u molitvi da svjedoče duboku međusobnu povezanost i da zazivaju dar punog jedinstva. Može se samo providnosti zahvaliti činjenica da je, na putu izgrađivanja jedinstva, u središte stavljena molitva: to nas, još jednom, podsjeća da jedinstvo ne može biti jednostavni plod ljudskog djelovanja; ono je prije svega Božji dar, koji uključuje rast u zajedništvu sa Ocem, Sinom i Duhom Svetim. Drugi vatikanski koncil kaže: "Takve zajedničke prošnje zasigurno su vrlo učinkovito sredstvo da se postigne milost jedinstva; one izvorno označuju one sveze kojima su katolici još povezani s odijeljenom braćom: 'Gdje su naime dvojica ili trojica sabrana u moje, ondje sam ja među njima' (Mt 18, 20)" (dekret Unitatis Redintegratio, 8). Hod prema vidljivom jedinstvu svih kršćana počiva u molitvi, jer temeljno jedinstvo ne "izgrađujemo" mi, već ga "gradi" Bog, ono dolazi od njega, od trinitarnog misterija, od jedinstva Oca sa Sinom u dijalogu ljubavi koji je Duh Sveti i naše se ekumensko zauzimanje mora otvoriti Božjem djelovanju, mora se pretvoriti u svakodnevno zazivanje Božje pomoći. Crkva je njegova a ne naša.

Tema izabrana za ovogodišnju Molitvenu osminu vezana je uz iskustvo prve kršćanske zajednice u Jeruzalemu, u obliku u kojem je opisano u Djelima apostolskim; čuli smo tekst: "Bijahu postojani u nauku apostolskom, u zajedništvu, lomljenju kruha i molitvama" (Dj 2, 42). Moramo uzeti u obzir da već na samu Pedeseticu Duh Sveti silazi na ljude različitih jezika i kulture: to znači da Crkva

od samih početaka prigranjuje ljude različitog podrijetla a ipak, upravo polazeći od tih razlika, Duh stvara jedno jedino tijelo. Pedesetnica kao početak Crkve označava širenje Božjeg saveza na sva stvorenja, sve narode i sva vremena, kako bi svekoliko stvorenje kročilo prema svojem pravom cilju: biti mjesto jedinstva i ljubavi.

U citiranom ulomku iz Djela apostolskih, prvu kršćansku zajednicu u Jeruzalemu četiri karakteristike opisuju kao mjesto jedinstva i ljubavi i sveti Luka ne želi samo opisati nešto iz prošlosti. Pruža nam to kao model, kao normu sadašnje Crkve, jer te četiri karakteristike moraju uvijek sačinjavati život Crkve. Prva je karakteristika ta da je ujedinjena i postojana u nauku apostolskom, zatim u bratskom zajedništvu, u lomljenju kruha i molitvama. Kao što sam već rekao, te četiri sastavnice predstavljaju i danas stožere života svake kršćanske zajednice i predstavljaju također jedinstveni čvrsti temelj na kojem se treba napredovati u izgrađivanju vidljivog jedinstva Crkve.

Tu je prije svega slušanje nauka apostolskog, odnosno slušanje njihova svjedočanstava o poslanju, životu, smrti i uskrsnuću Gospodina Isusa. To je ono što Pavao jednostavno naziva "evanđeljem". Prvi su kršćani slušali evanđelje izravno iz usta apostola, bili su ujedinjeni u slušanju i njegovu naviještanju, jer evanđelje je, kao što kaže sveti Pavao, "snaga Božja na spasenje svakomu tko vjeruje" (Rim 1, 16). Još i danas zajednica vjernika prepoznaje u pozivanju na nauk apostolski normu vlastite vjere: svaki napor oko izgrađivanja jedinstva među svim kršćanima prolazi zato kroz produbljivanje vjernosti onom pologu vjere (depositum fidei) što su nam ga prenijeli apostoli. Postojanost u vjeri je temelj našeg zajedništva, to je temelj kršćanskog jedinstva.

Druga je sastavnica bratsko zajedništvo. U doba prve kršćanske zajednice, kao i u našim danima, to je najopipljiviji izraz, prije svega za vanjski svijet, jedinstva među Gospodinovim učenicima. Čitamo u Djelima apostolskim da je prvim kršćanima sve bilo zajedničko i da oni koji su imali imanja i dobra prodavali bi ih a stečeno dijelili potrebnima (usp. Dj 2, 44-45). To dijeljenje vlastitih dobara nalazilo je, u povijesti Crkve, uvijek nove modalitete izraza. Jedan od njih, vrlo osebujan, jesu odnosi bratstva i prijateljstva koji se grade među kršćanima raznih konfesija. Povijest ekumenskog pokreta je označena teškoćama i nesigurnostima, ali je također povijest bratstva, ljudske i duhovne suradnje i zajedništva, koja je u značajnoj mjeri promijenila odnose među vjernicima u Gospodinu Isusu: svi smo dužni nastaviti tim putem. Druga je sastavnica, zato, zajedništvo, koje je prije svega zajedništvo s Bogom putem vjere; ali zajedništvo s Bogom stvara zajedništvo među nama i nužno se izražava u onom konkretnom zajedništvu o kojem govore Djela apostolska, to jest dijeljenju. Nitko u kršćanskoj zajednici ne smije biti gladan niti siromašan: to je temeljna obaveza. Zajedništvo s Bogom, ostvareno kao bratsko zajedništvo, izražava se, na konkretan način, u društvenom zauzimanju, u kršćanskoj ljubavi, u pravdi.

Treća sastavnica: u životu prve zajednice u Jeruzalemu bitno je zatim bilo lomljenje kruha, u kojem se sam Gospodin uprisutnjivao s jedinstvenom žrtvom križa u svojem potpunom predanju

za život svojih prijatelja: "Ovo je tijelo moje prineseno kao žrtva za vas... ovo je kalež moje krvi... koja se proljeva za vas". "Crkva živi od euharistije. Ta istina ne izražava samo svakodnevno vjersko iskustvo, već u sebi sadrži u sažetom obliku samu srž misterija Crkve" (Enc. Ecclesia de Eucharistia, 1). Zajedništvu u Kristovoj žrtvi je vrhunac našega jedinstva s Bogom i predstavlja zato također puninu jedinstva Kristovih učenika, puno zajedništvo. Tijekom ovoga tjedna je osobito živo prisutno žaljenje zbog nemogućnosti da dijelimo isti euharistijski stol, znak je to da smo još uvijek daleko od ostvarenja onog jedinstva za koje je Krist molio. To bolno iskustvo, koje našoj molitvi daje također pokornički vidik, mora postati razlogom još velikodušnijeg zauzimanja svijeta kako bi, pošto se uklone prepreke punom zajedništvu, svanuo onaj dan u kojem će biti moguće sabirati se oko stola Gospodnjeg, zajedno lomiti euharistijski kruh i piti iz istog kaleža.

Na kraju, molitva – ili kao što kaže sveti Luka "molitve" – je četvrta karakteristika prve Crkve u Jeruzalemu opisane u knjizi Djela apostolskih. Molitva je oduvijek trajni stav Kristovih učenika, ono što prati njihov svakodnevni život u poslušnosti Božjoj volji, kao što nam to potvrđuju također riječi apostola Pavla prvim kršćanskim zajednicama: "Uvijek se radujte! Bez prestanka se molite! U svemu zahvaljujte! Jer to je za vas volja Božja u Kristu Isusu" (1 Sol 5, 16-18; usp. Ef 6, 18). Kršćanska molitva, dioništvo u Isusovoj molitvi, je u pravom smislu riječi sinovsko iskustvo, kao što nam to potvrđuju riječi molitve Oče naš, molitvi obitelji – onoga "mi" Božje djece, braće i sestara – koja govori o zajedničkom Ocu. Postaviti se u molitveni stav znači zato također otvoriti se bratstvu. Samo kao "mi" možemo reći Oče naš. Otvorimo se dakle bratstvu, koje proizlazi iz činjenice da smo sinovi jednoga nebeskog Oca, i budimo spremni na opraštanje i na pomirenje.

Draga braćo i sestre, kao Gospodinovi učenici imamo zajedničku odgovornost prema svijetu, moramo naime pružiti zajedničku službu: poput prve kršćanske zajednice iz Jeruzalema, polazeći od onoga što već dijelimo, moramo pružati snažno svjedočanstvo, utemeljeno na duhu i potpomognuto razumom, o jednome Bogu koji se objavio i govori nam u Kristu, da bismo bili pronositelji poruke koja usmjerava i prosvjetljuje hod ljudi našega doba, koji su često lišeni jasnih i ispravnih uporišta. Važno je, dakle, rasti svakoga dana u uzajamnoj ljubavi, zalažući se da prevladamo one prepreke koje još uvijek postoje među kršćanima; osjetiti da postoji pravo nutarnje jedinstvo među svima onima koji slijede Gospodina; surađivati što je više moguće, radeći zajedno na još uvijek otvorenim pitanjima; i prije svega biti svjesni da nam Gospodin mora pomagati na tome putu, mora nam još uvijek mnogo pomagati, jer bez njega, sami, ako ne "ostanemo u njemu" ne možemo učiniti ništa (usp. Iv 15, 5).

Dragi prijatelji, ponovno smo se ujedinili u molitvi – osobito ovoga tjedna – zajedno s onima koji ispovijedaju svoju vjeru u Isusa Krista, Sina Božjega; ustrajmo u toj molitvi, zazivajući od Boga dar jedinstva, da se ispuni za cio svijet njegov naum spasenja i pomirenja. Hvala!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana